

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/136/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125013366
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1125013366.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD. a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného E. C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I z 08.10.2025, sp. zn. 57T/15/2025, na verejnom zasadnutí konanom 29. januára 2026 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. C., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I z 08.10.2025, sp. zn. 57T/15/2025, bol obžalovaný E. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 03.05.2025 v čase od 00:38 hod. do 00:59 hod. v Bratislave na T. ulici č. 3, nezisteným predmetom za použitia násilia otvoril tam riadne na DEK systém uzavreté vstupné dvere vedúce do obytného panelového domu, následne vnikol do obytného panelového domu, kde sa prostredníctvom výťahu presunul na 12. poschodie, odkiaľ z neuzamknutej chodby vedúcej na schodisko bez použitia násilia odcudzil tam voľne o stenu opretý horský bicykel zn. Kross, model KR Hexagon 5.0, červenej farby o veľkosti 19, s výrobným číslom rámu 1059882111 s odpruženou prednou vidlicou, následne s uvedeným odcudzeným bicyklom nastúpil na 7. poschodí do výťahu a presunul sa na prízemie obytného panelového domu, kde nezisteným predmetom, páčením, odstránil kryciu lištu na elektronickom systéme DEK na vstupných dverách do obytného panelového domu a následne nezisteným predmetom vypáčil DEK systém uzavreté vstupné dvere vedúce do ich obytného panelového domu, čím poškodenej spoločnosti O. - I. poisťovňa, a. s. škodu vo výške 1.030,- eur a poškodenému K. V. krádežou bicykla škodu vo výške 480,- eur, pričom takto konal aj napriek tomu, že v predchádzajúcich 24 mesiacoch bol odsúdený rozsudkom Mestského súdu Bratislava I pod spisovou značkou B5-7T/14/2022 zo dňa 30.11.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2023 za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a zároveň za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti O. - I. poisťovňa, a. s., so sídlom N. XX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.030,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný E. C. a to do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipovala obhajkyňa obžalovaného, bolo konštatované, že trest uložený mu rozsudkom považuje za nezákonný a neprimerane vysoký. Nezákonnosť vidí v tom, že súd pri ukladaní trestu nevzal do úvahy všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ani jeho zlý zdravotný stav. Súd mal vzhľadnuť existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c), písm. h), písm. k), písm. l) a písm. n) Trestného zákona. Poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. c) Trestného zákona je, že trestné činy spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby. Ako vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 30/2025 vypracovaného MUDr. Šomšákom, trpí nevyliciteľnou drogovou závislosťou a pri páchaní trestnej činnosti bol pod vplyvom návykových látok. Trestné činy spáchal v zmysle § 36 písm. h) Trestného zákona aj pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, pričom okrem toho, že je závislý na drogách, je aj bez domova, pretože rodičia ho vyhodili z bytu. Existencia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona (že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu) bola preukázaná tým, že policajtom oznámil, kde sa odcudzený bicykel nachádza a tento bol vrátený jeho majiteľovi. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a ani počas trestného konania predchádzajúceho hlavnému pojednávaniu nikdy nepopieral spáchanie skutku, čo znamená poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Daná je aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože od začiatku pri vyšetrovaní spolupracoval. Trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny aj vzhľadom na to, že jeho predchádzajúce odsúdenie na základe rozsudku Mestského súdu Bratislava I z 30.11.2023, sp. zn. B5-7T/14/2022, bolo aj pre § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a súd mal preto postupovať podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku. Keďže k takémuto postupu nedošlo a on vykonal celý trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, časť trestu odňatia slobody vykonal takpovediac „za nič“ a túto skutočnosť mal súd pri ukladaní trestu napadnutým rozsudkom zohľadniť. Počas jeho súčasného pobytu vo väzbe sa veľmi zhoršil jeho zdravotný stav a prekonal ľahký infarkt. Aj vzhľadom na svoj zdravotný stav má záujem zmeniť svoj život, dobrovoľne podstúpiť protitoxikomanické liečenie a po odpykaní si trestu má prisľúbené aj zamestnanie v stavebnej firme. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný E. C., obhajkyňa obžalovaného a prokurátorka krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie sa podľa § 294 ods. 1 Trestného poriadku vykonalo v neprítomnosti poškodeného K. V. a zástupcu poškodenej spoločnosti O.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedla, že sa pridriava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že v zmysle § 319 Trestného poriadku navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Rozhodnutie prvého stupňa považuje za zákonné a správne.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu požiadal, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené a bol mu znížený trest, ktorý mu uložil súd prvého stupňa. Dodal, že je ochotný podrobiť sa aj liečeniu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Trestného poriadku) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním

vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného E.. nie je dôvodné.

Vzhľadom na podané odvolanie zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ani výrok o škode.

Krajský súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný E. C. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca mestského súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia mestský súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol mestský súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Trestného poriadku, odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému E.. bol v predmetnej trestnej veci uložený zákonný a akceptovateľný trest.

Výrok o treste napadnutého rozsudku je výsledkom hodnotenia dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, z ktorých súd prvého stupňa vyvodil správne závery, ktoré si v plnom rozsahu osvojil aj odvolací súd. Vzhľadom na rozvedené dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení 30-mesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému a ktoré sú obsiahnuté v jeho odôvodnení, krajský súd naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko ich opätovné uvádzanie by bolo len ich duplicitným opakovaním.

Odvolací súd nad rámec uvedeného považuje za potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona o účele trestu je spolu s § 33a Trestného zákona a § 34 ods. 4 Trestného zákona základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplynúť.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa prihliadalo najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, zistený a ustálený pomer príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Východisko pre ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému predstavovala v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona trestná sadzba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona (teda podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný) a to v rozpätí od 1 roka

do 4 rokov (nakoľko pri prečine poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba až na 2 roky).

Nepochybil mestský súd, keď vzhliadol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Zo strany prvostupňového súdu zmätočne vyznieva priame pojmové neoznačenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (tak, ako to v zmysle vyššie uvedeného spravil pri poľahčujúcej a inej priťažujúcej okolnosti na str. 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku), týkajúcej sa okolnosti, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pretože v inej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvého stupňa evidentne aj na túto priťažujúcu okolnosť prihliadal a to zásadným spôsobom; v opačnom prípade by ju nemohol zohľadňovať ani nadriadený súd v zmysle zásady zákazu „reformatio in peius“ (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku). Na rozdiel od názoru mestského súdu odvolací súd však prihliadal aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, nakoľko obžalovaný oznámil orgánom činným v trestnom konaní, kde sa nachádza odcudzený bicykel a tento bol následne vrátený jeho majiteľovi, avšak ani táto skutočnosť v konečnom dôsledku vzhľadom na ďalšie podstatné okolnosti neodôvodňovala žiadnu korekciu čo do druhu trestu, či jeho výmery.

S poukazom na osobu obžalovaného i jeho kriminálnu minulosť [v odpise registra trestov má v súčasnej dobe 20 záznamov, všetky z obdobia pred spáchaním teraz posudzovaného skutku, pričom takmer vo všetkých prípadoch bol odsúdený pre trestné činy krádeže tak slovenskými, ako aj zahraničnými súdmi, a obžalovanému boli ukladané spravidla nepodmienečné tresty odňatia slobody, resp. bolo upúšťané od uloženia súhrnných trestov vo vzťahu práve k nepodmienečným trestom odňatia slobody], aj krajský súd vyvodil, že uloženie iného druhu trestu, akým je iba nepodmienečný trest odňatia slobody, o to viac ani akýkoľvek z alternatívnych trestov, neprichádza vôbec do úvahy. Tento záver je umocnený aj tým, že posudzovaný skutok obžalovaný spáchal len cca 4 mesiace od vykonania skoršieho nepodmienečného trestu odňatia slobody. V tomto smere je preto odôvodnené také pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Mestský súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, pretože trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 04.01.2022, sp. zn. 3T/75/2021, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, obžalovaný vykonal dňa 29.11.2024.

Pokiaľ sa obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania domáhal aplikácie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c), písm. h), písm. l) a písm. n) Trestného zákona [na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona krajský súd prihliadal tak, ako je uvedené vyššie], v súvislosti s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. c) Trestného zákona (páchateľ spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby) je nutné uviesť, že túto je možné priznať iba páchatelovi v čase spáchania trestného činu príčetnému, u ktorého však jeho konanie, ktorým naplnil skutkovú podstatu trestného činu, bolo ovplyvnené chorobou. Nemusí ísť len o duševnú chorobu, ale aj o iné choroby, ktoré musia byť v príčinnej súvislosti so spáchaním trestného činu. Ide teda o chorobu, ktorej dôsledkom nie je nepríčetnosť, ale iba znížená príčetnosť (psychické poruchy). Môže ísť aj o iné než duševné choroby (napr. chrípkou spôsobená únava prispeje k spáchaniu trestného činu usmrtenia). To, či páchatel spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami, je právnou otázkou, ktorej odpoveď môže vyplývať najmä zo záverov znaleckého posudku. V tejto súvislosti je nutné akcentovať závery znaleckého posudku MUDr. Petra Šomšáka č. 30/2005, znalca z odvetvia psychiatria, ktorý na otázku či obžalovaný trpí, alebo trpel duševnou chorobou, alebo poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho ovládanie, alebo rozpoznávaciu schopnosť, odpovedal, že obžalovaný v čase spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu, trpel a aj v súčasnosti trpí na kombinovanú poruchu osobnosti a poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok a je u neho

prítomný syndróm závislosti. Tvrdenie obžalovaného, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom viacerých psychoaktívnych látok, teda v stave akútnej intoxikácie, vrátane amnézie na skutok, znalec považuje za účelové, nakoľko v takom prípade by obžalovaný nebol schopný spáchania skutku, ktorý vyžaduje obozretné a organizované správanie, rovnako ako istú mieru manuálnej zručnosti. Znalec tiež konštatoval, že vzhľadom na opakované páchanie rovnakej, alebo obdobnej trestnej činnosti s viacerými odsúdeniami a istej tolerancii voči jeho dennej dávke psychoaktívnych látok obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a že vzhľadom na komplexnosť skutku, ktorý vyžadoval cielené a organizované, nie impulzívne, konanie obžalovaného, boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase páchania skutku v plnej miere zachované. Na základe uvedeného teda krajský súd vyvodil, že neboli splnené podmienky na zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného zákona tak, ako to má na mysli príslušné ustanovenie zákona a to napokon aj preto, že svoju dlhoročnú drogovú závislosť si obžalovaný spôsobil sám (drogy berie od roku 1994) a doteraz mal dokopy 5-krát nariadené ochranné liečenie, ktoré však svoj účel nespĺnilo. Obdobne nebolo možné zohľadniť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Trestného zákona (páchateľ spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil), tzn. práve preto, že svoje pomery, na ktoré obžalovaný poukazuje (je bez domova, pretože ho rodičia vyhodili z bytu kvôli jeho závislosti na drogách) si zavinil sám. Inými slovami, na vyhodnenie z bytu rodičmi nie je možné hľadiť ako na poľahčujúcu okolnosť týkajúcu tiesnivých osobných, alebo rodinných pomerov, pokiaľ príčinou toho, že obžalovaný je bez domova, bola jeho drogová závislosť. K poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, sa krajský súd vyjadril na inom mieste odôvodnenia tohto uznesenia. Nadriadenému súdu nie je celkom zrejmé, prečo obžalovaný v odvolaní namieta, že mestský súd mal prihliadnuť aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (páchateľ sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), keď túto poľahčujúcu okolnosť prvostupňový súd zohľadňoval, čo aj vysvetlil na str. 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Napokon, odvolací súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pretože aby bolo možné zohľadniť v prospech páchateľa aj takúto poľahčujúcu okolnosť, musí k samotnému priznaniu sa a oľutovaniu činu pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu a pod.) a iné. K takému konaniu kvalitatívneho a kvantitatívneho charakteru u obžalovaného nedošlo.

Čo sa týka návrhu obžalovaného na uloženie miernejšieho trestu, krajský súd opäť upriamuje pozornosť najmä na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov evidovaných 20 záznamov spravidla pre úmyselnú majetkovú trestnú činnosť, kedy sa žiada zdôrazniť, že pokiaľ ani početné predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, vrátane odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody, nevedli k jeho náprave, tak nadriadený súd je presvedčený, že uloženie miernejšieho trestu by celkom zjavne dostatočne nespĺnilo účel trestu, nakoľko obžalovaný je v tomto smere narušenou osobou, špeciálnym recidivistom, ktorý evidentne nie je schopný viesť riadny spôsob života, začleniť sa do spoločnosti a ktorý opakovane ignoruje zákazy stanovené Trestným zákonom. V tomto smere je preto odôvodnené také pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu na adekvátnu dobu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti. Jednotlivé tresty boli pritom obžalovanému ukladané v zmysle istej gradácie prísnosti postupne ukladaných trestov a súdom prvého stupňa uložený 30-mesačný trest odňatia slobody považuje krajský súd v tomto prípade skôr za mierny, ako prísny.

Ohľadom námietok obžalovaného týkajúcich sa jeho záujmu viesť už riadny život, podrobiť sa ochrannému protitoxikomanickému liečeniu, tiež jeho zdravotného stavu a iného odsúdenia a trestu, ktorý údajne nesprávne vykonal celý, krajský súd vyslovuje, že ani uvedené okolnosti nie sú v žiadnom ohľade spôsobilé priviesť priaznivejšie rozhodnutie o treste. Totiž na obžalovaného ako špeciálneho recidvistu ani doposiaľ použité prostriedky štátneho donútenia, vrátane výkonov nepodmienečných trestov odňatia slobody, nemali žiaden účinok v smere jeho prevýchovy k tomu, aby sa akejkol'vek protiprávnej činnosti vyvaroval a aby viedol riadny život. K predchádzajúcemu opakovane nariaďovanému ochrannému liečeniu sa znalec vyjadril tak, že toto svoj účel nespĺnilo, preto ani krajský súd nemá žiadny dôvod domnievať sa, že v tomto prípade tomu bude inak. Poukazovanie obžalovaného na svoj nepriaznivý zdravotný stav zostalo len v rovine nepreukázaných tvrdení, preto sa krajský súd obmedzí na konštatovanie, že v ústave na výkon väzby je zabezpečená adekvátna odborná starostlivosť a v prípade zmeny zdravotného stavu obvineného je možné zabezpečiť ďalšie odborné

ošetrenie aj v nemocničnom zariadení (Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne). Nedôvodnou je aj námietka obžalovaného ohľadom zohľadnenia iného odsúdenia a trestu, ktorý údajne nesprávne vykonal celý, nakoľko v prejednáwanej trestnej veci nemožno preskúmať správnosť a zákonnosť postupu iného súdu v inom trestnom konaní a preto reagovať na tvrdený nesprávny postup mal obžalovaný práve v konaní, v ktorom namieta uvedené nedostatky.

Nadväzujúc na konštatované, krajský súd dopĺňa, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Odvolačný súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil žiadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného E. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.